№ 63
პარასკევი 22 მარტი 1902 წ.

1877—1902

ივერია

№ 63
პარასკევი 22 მარტი 1902 წ.
რედაქცია
ნიკოლოზ ბარათაშვილის ქუჩა, № 21.
ტელეფონი.
გაზეთის დაბარება-გაგზავნა
და განცხადებათა დასაბეჭდად
უნდა მიმართონ რედაქციას და წერილ-თოლა, გამგეს.
საზოგადოების კანცელარიას.
ფასი განცხადებისა.
ჩვეულებრივი ტრიალის პირველ გვერდზედ 10 კაპ.
შეორე ხაზედ—5 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გაზეთი ღირს:

თვე	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10—	6	6 —
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8 —	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

მღვდელნი **სიმონ** და **ავქსენტი საპოკიები** აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ შაბათს, 30 მარტს, ს. შუგუში (სენაკის მაზრა) გამოდახილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი გარდაცვლილების სტუდენტის

სამსონ საპოკიანი

(3—6.—2.)

ქ ა რ ი ა

ალექსანდრე გორგის ძე ბაღდასაროვი

იღება ყოველ-დღე შინაგანსა და საბაჟოო სნეულებით ავადმყოფებს დილის 12—2-დე და საღამოთი 4—5-დე. მიიღებს აგრეთვე სანქციონ. ქიმიურ-ბიოლოგიურად და ბაქტერიოლოგიურ გამოკვლევით. ოჭოხშველების ქუჩა, № 40, თელეფონის სახლი. (წ.)

ქ ა რ ი ა

ვახტანგ ღამბაშიძე

სწავლობს შინაგანსა და საბაჟოო სნეულებას. ავადმყოფებს იღებს დილის 9 საათიდგან 10-მდე და საღამოს 5-დგან 7-მდე. რეუტის ქუჩა, № 24. ტელეფონი № 642. (წ.)

საღდელიო ფრაგმენტი,

ერი და ეროვნული პრინციპი

IV

თუმცა ადამიანის საზოგადოებრივი ცხოვრება, მაგრამ საზოგადოებისადმი მისწრაფება იმდენად უსაზღვრო გრძნობა როგორც, რომ ადამიანს შეეძლოს სრული და ყოველ მხრივი ეროვნებისაც მთელს კაცობრიობასთან. ადამიანები არ ერთდებიან და კაცობრიობად მხოლოდ იმიტომ, რომ ადამიანები არიან, გარდა საზოგადო ადამიანური თვისებათა საერთო სხეა რამ კიდევ, რომ ადამიანებს მათისტვის ერთად ცხოვრება და ერთის საზოგადოების შედეგია. საქირო მსგავსება იმ თვისებათა, რომელთაც შეჰქმნის ერთი წრე, ერთი ისტორია, ერთი ენა და რელიგია, და ამას ვთქვებთ მხოლოდ ერთის ერის წევრთა შორის, რომელნიც რამდენსაც საუკუნეს იყვნენ ერთგვარს პირობაში და ერთგვარად ჰკიდნენ, ერთგვარად ახორციელებენ, ერთს სამყაროს ცნობიერებაში ჰფიქრობენ. თუ ადამიანს ესიამოვნება თავის მსგავსთა საზოგადოებაში ყოფნა, უმთავრესად და ხანგახან მხოლოდ თავის ერის წარმომადგენლებთან ერთად, იმ წარმომადგენლებთან, რომელნიც მისთვის უფრო ახლონი არიან და ჭირფასნი, უფრო ნათესავებივით, რომელთაც უფრო ესმით მისის გულის ტკივილი და სურვილი, ვიდრე სხვა ერის წარმომადგენლებს. ჩვენ ვგულის სამკაული, ურთიერთობა, ცხოვრება იმ კაცთან, რომლის წინაპარი და თვითონ მან მოიხარჯა, იგრძნეს, იგმოიარეს და ჩვენთა წინაპართა; ბეერ რამა გვაქვს საერთო, დამაახლოვებელი, დამაკავშირებელი. ერთმა და იმავე ძალამ შეკვეთნა და აღგზარდა, ერთი და იგივე მოიცქერა და საგანი შეიქმნა ორივეს ღმერთი და სვეტერებენი.

ეს ის მოცემა ბრწყინვალე მეცნიერის, რომლის სხვებს ქვეშ უფრო ძლიერ ვეცქვმს გული და რომელიც გაჭრნის ორგან მხიარულის, ის ლუვებენული და ამწყვანებული მინდვრები, ტყენი და მთები, რომლის სხვა-და-სხვაობა ყველას ერთს შთაბეჭდილას მეროდეი და ფართოდებს ჩვენის (გრინების პორიზონტს, ის მშვიდად მთის წყლებია, რომელთა შეიდი და ხმაურობა გვიღიმებს სიყვარულს შეუთაკრობისა და მხნეობისადმი, ის თვალ-ვადუწყვეტელი ზღვა, რომელიც თან გვეახლებოდა და მხნეობისადმი, ის თვალ-ვადუწყვეტელი ზღვა, რომელიც თან გვეახლებოდა და მხნეობისადმი, ის შორს, ის მთვარიანი ღამეები, რომელიც წარგვიტაცებს გონებას და ფიქრს უცნობელ შარს და უსაზღვრო სივრცედ; ეგ ის სიტყვა ერთ, რომელიც წარმოგვიდგენს არა მარტო უსიცოცხლოს, მკედარ იარაღს ურთიერთობისათვის, არამედ რომლის ხმები თავის-თავად არის წყარო მეტად სასიამოვნო გრძნობებისა, ის ისტორიული ისტორია, რომელიც არის ისტორია თვით ზეგნის, ჩვენის ბრძოლისა და მის წინააღმდეგ, გამაჯერებისა და დამარტებისა, ის ეროვნული მწერლობა, რომელიც არის ჩვენი თვით შეგნება, ეროვნული ხელოვნება—ჩვენი საუკეთესო თვისება, ეროვნული მეცნიერება—ჩვენი გენია,—უცვლა და ვეთვისებს ეროვნებას, გვიღმებდეთ იქნება წლის წირვა და პანაშვიდ გარდაცვლილის სტუდენტის

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

ვლა ხელოვნება—ჩვენი საუკეთესო თვისება, ეროვნული მეცნიერება—ჩვენი გენია,—უცვლა და ვეთვისებს ეროვნებას, გვიღმებდეთ იქნება წლის წირვა და პანაშვიდ გარდაცვლილის სტუდენტის

სამსონ საპოკიანი

(3—6.—2.)

ქ ა რ ი ა

ალექსანდრე გორგის ძე ბაღდასაროვი

იღება ყოველ-დღე შინაგანსა და საბაჟოო სნეულებით ავადმყოფებს დილის 12—2-დე და საღამოთი 4—5-დე. მიიღებს აგრეთვე სანქციონ. ქიმიურ-ბიოლოგიურად და ბაქტერიოლოგიურ გამოკვლევით. ოჭოხშველების ქუჩა, № 40, თელეფონის სახლი. (წ.)

ქ ა რ ი ა

ვახტანგ ღამბაშიძე

სწავლობს შინაგანსა და საბაჟოო სნეულებას. ავადმყოფებს იღებს დილის 9 საათიდგან 10-მდე და საღამოს 5-დგან 7-მდე. რეუტის ქუჩა, № 24. ტელეფონი № 642. (წ.)

საღდელიო ფრაგმენტი,

ერი და ეროვნული პრინციპი

IV

თუმცა ადამიანის საზოგადოებრივი ცხოვრება, მაგრამ საზოგადოებისადმი მისწრაფება იმდენად უსაზღვრო გრძნობა როგორც, რომ ადამიანს შეეძლოს სრული და ყოველ მხრივი ეროვნებისაც მთელს კაცობრიობასთან. ადამიანები არ ერთდებიან და კაცობრიობად მხოლოდ იმიტომ, რომ ადამიანები არიან, გარდა საზოგადო ადამიანური თვისებათა საერთო სხეა რამ კიდევ, რომ ადამიანებს მათისტვის ერთად ცხოვრება და ერთის საზოგადოების შედეგია. საქირო მსგავსება იმ თვისებათა, რომელთაც შეჰქმნის ერთი წრე, ერთი ისტორია, ერთი ენა და რელიგია, და ამას ვთქვებთ მხოლოდ ერთის ერის წევრთა შორის, რომელნიც რამდენსაც საუკუნეს იყვნენ ერთგვარს პირობაში და ერთგვარად ჰკიდნენ, ერთგვარად ახორციელებენ, ერთს სამყარს ცნობიერებაში ჰფიქრობენ. თუ ადამიანს ესიამოვნება თავის მსგავსთა საზოგადოებაში ყოფნა, უმთავრესად და ხანგახან მხოლოდ თავის ერის წარმომადგენლებთან ერთად, იმ წარმომადგენლებთან, რომელნიც მისთვის უფრო ახლონი არიან და ჭირფასნი, უფრო ნათესავებივით, რომელთაც უფრო ესმით მისის გულის ტკივილი და სურვილი, ვიდრე სხვა ერის წარმომადგენლებს. ჩვენ ვგულის სამკაული, ურთიერთობა, ცხოვრება იმ კაცთან, რომლის წინაპარი და თვითონ მან მოიხარჯა, იგრძნეს, გამოიარეს და ჩვენთა წინაპართა; ბეერ რამა გვაქვს საერთო, დამაახლოვებელი, დამაკავშირებელი. ერთმა და იმავე ძალამ შეკვეთნა და აღგზარდა, ერთი და იგივე მოიცქერა და საგანი შეიქმნა ორივეს ღმერთი და სვეტერებენი.

ეს ის მოცემა ბრწყინვალე მეცნიერის, რომლის სხვებს ქვეშ უფრო ძლიერ ვეცქვმს გული და რომელიც გაჭრნის ორგან მხიარულის, ის ლუვებენული და ამწყვანებული მინდვრები, ტყენი და მთები, რომლის სხვა-და-სხვაობა ყველას ერთს შთაბეჭდილას მეროდეი და ფართოდებს ჩვენის (გრინების პორიზონტს, ის მშვიდად მთის წყლებია, რომელთა შეიდი და ხმაურობა გვიღიმებს სიყვარულს შეუთაკრობისა და მხნეობისადმი, ის თვალ-ვადუწყვეტელი ზღვა, რომელიც თან გვეახლებოდა და მხნეობისადმი, ის შორს, ის მთვარიანი ღამეები, რომელიც წარგვიტაცებს გონებას და ფიქრს უცნობელ შარს და უსაზღვრო სივრცედ; ეგ ის სიტყვა ერთ, რომელიც წარმოგვიდგენს არა მარტო უსიცოცხლოს, მკედარ იარაღს ურთიერთობისათვის, არამედ რომლის ხმები თავის-თავად არის წყარო მეტად სასიამოვნო გრძნობებისა, ის ისტორიული ისტორია, რომელიც არის ისტორია თვით ზეგნის, ჩვენის ბრძოლისა და მის წინააღმდეგ, გამაჯერებისა და დამარტებისა, ის ეროვნული მწერლობა, რომელიც არის ჩვენი თვით შეგნება, ეროვნული

ად ისაჯა ათრიანზე მაქსიმუმი და ამის მამხილებლის 300—400 მანეთამდე გამეტება დაჰპირდებინა, სამუალო სამხრთველოსა ამერიკის და წესიერი მწერლები ამქვანის გაეწყვილებინა. ამის სახალისოდ, როგორც ეხლა გიამბობთ, სამი სიფერთი. ეს სამი სიჩაბუქით გვალიციან და ეს სამი ერთმანეთს ვერ აჯობებენ ფიქრში, ბასკეთიან ღრიან ანაზღაურებაში გაჯერებულ ამერიკის ჩრდილოეთ ნაწილის ულოდნები, ახალ დეპრესიებში თავდაყირა ამერიკის, მეორე სიფერის ინდოელი და ევროპის ეროვნიდან სახლეთ მესამე სიფერს ზღვისტერი ჩრდილოეთ ნაწილის ზედ ზედ ნაწილის ზედ ზედ ნაწილის ზედ ზედ